

Arrest

nr. 273 098 van 23 mei 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. ANDRIEN
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 9 december 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. ANDRIEN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde te zijn geboren op 7 maart 1992 in de stad Luanda, in Angola, en tot de etnische groep Bakongo te behoren. U kent uw vader niet en uw moeder stierf wanneer u slechts één jaar oud was. U groeide op bij uw grootvader in Luanda, en liep er school tot de achtste graad. Daarna ging u werken in winkels en volgde u nog een opleiding in decoratie. U woonde in de wijk Cazenga, tot u bij de vader van uw twee kinderen ging wonen, in de wijk Cacuaco. Zij naam is João K.. Het werkte echter niet tussen jullie en u verhuisde uiteindelijk terug naar de wijk Cazenga. U verbleef steeds met uw kinderen bij uw grootvader.

In het jaar 2012 raakte u betrokken bij de jongerenafdeling van de regeringspartij Movimento Popular de Libertação de Angola (MPLA). U werkte mee aan campagnes, u hielp om stemmen te ronselen en hielp ook manifestaties en festiviteiten te organiseren. U werd zeer actief binnen de partij, en in het jaar 2017 werd u gevraagd om verantwoordelijke te worden van een tafel bij de verkiezingen. In de maand augustus van het jaar 2017 werden presidentiële verkiezingen gehouden en u was verantwoordelijk van tafel één – die vier tot vijf man bevatte – in het stembureau van de wijk Mabor, in de hoofdstad Luanda. Op 23 augustus 2017 werd de stemming gehouden en u merkte dat er veel verwarring was in het stembureau. U merkte eveneens dat de kandidaat voor União Nacional para a Independência Total de Angola (UNITA) – de tegenkandidaat van de MPLA – de meeste stemmen had aan de tafel die u voorzat. Uw oom, genaamd João P.D.S., die lid was van UNITA, vroeg u hem het resultaat van de stemming aan uw tafel door te geven. U deed dit telefonisch. Achteraf, ging u per auto naar het huis van uw oom om hem de documenten van de stemming te tonen. Nadien beschuldigde de MPLA u van verraad, gezien u de werkelijke resultaten van de stemming had doorgegeven aan uw oom. Uw oom belde u op als u op het werk was en zei dat u niet meer naar huis kon keren omdat de politie u zoekt. Sommige van uw collega-bijzitters waren reeds verdwenen. Uw oom bracht u daarom onder in een huis van zijn vrienden. Omdat dit niet ideaal was, bracht hij u daarna onder in de provincie Uíge. U had het er redelijk moeilijk, en uiteindelijk besloot uw oom dat u het land diende te verlaten. Hij contacteerde een smokkelaar die u een visum regelde voor Europa. Deze smokkelaar leidde u binnen in de luchthaven en reisde met u mee naar België. Hij bracht u naar het kantoor van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) om er een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dit deed u op 10 januari 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde te zijn gevlucht uit uw land van herkomst, Angola, omdat u zou worden vervolgd door de Angolese autoriteiten, namelijk de regeringspartij MPLA, vanwege het bekendmaken van de verkiezingsresultaten van uw stembureau, op 23 augustus 2017, aan uw oom João Paulo Da Silva - die lid is van de politieke partij UNITA. U werd daarop door de MPLA beschouwd als verrader (zie notities CGVS, p.15-16). Echter, kan u deze door u geopperde problemen in Angola absoluut niet aannemelijk maken.

Vooreerst, bleek u niet in staat op een duidelijke, ernstige of overtuigende wijze uiteen te zetten hoe u voorbereidingen trof voor het vertrek uit uw land van herkomst, namelijk Angola, hoe uw identiteitsdocumenten werden aangevraagd en hoe uw daadwerkelijk vertrek verliep. Bovendien, bleken uw verklaringen op de zetel van het CGVS zowel intern tegenstrijdig, als tegenstrijdig met uw verklaringen voor de DVZ; én met objectieve informatie waarover het CGVS beschikt. Zo stelde u dat u met uw **eigen, geldig paspoort** uit Angola vertrok, en dit aan het einde van de maand december van het jaar 2017 (zie notities CGVS, p.4). Gevraagd wanneer u dit paspoort heeft aangevraagd, zei u eerst de vraag niet te begrijpen, om daarna – verwonderend - te stellen dat u niet weet wie het [paspoort] [voor u] heeft aangevraagd (zie notities CGVS, p.5). Nogmaals gevraagd wanneer u uw paspoort heeft aangevraagd, zei u – ontzettend vaag – dat het zeer lang geleden is, en dat u het zich niet kan herinneren. Tenslotte stelde u eveneens dat uw paspoort op heden niet meer geldig is. **Het dient opgemerkt dat u reeds aan het begin van het persoonlijk onderhoud danig vage en weinig geloofwaardige antwoorden verschaftte op de aan u gestelde vragen in verband met uw identiteitsdocumenten. Dat u niet weet wie uw eigen paspoort voor u heeft aangevraagd, en dat u dit als volwassen persoon niet eens zelf zou hebben gedaan, is danig weinig aannemelijk.** Wanneer u werd gevraagd of er een visum in het paspoort aanwezig was, bleken uw antwoorden opnieuw **danig weinig ernstig**. U stelde immers dat u geen idee heeft wat een visum is (zie notities CGVS, p.5). U zei dat u enkel weet dat er een paspoort werd aangevraagd. U stelde **nooit** geweten te hebben wat een visum betekent en dat u het nooit zag. Gezien uw weinig informatieve antwoorden, werd u gevraagd om stap voor stap uit te leggen hoe u Angola heeft verlaten, hoe u bent gereisd, wie u hielp en wat u deed - en er werd daarbij vermeld dat u details dient te geven. U antwoordde echter opnieuw uiterst kort en danig **weinig serieus**.

Zo zei u dat u voorheen nog nooit in Europa was geweest en dat u **niet wist wat Europa was**. U ontmoette deze man [de smokkelaar], u ging met hem op het vliegtuig en u kwam naar een nieuwe plaats, namelijk Europa. Gezien u absoluut weinig details gaf – in tegenstelling tot wat u uitdrukkelijk werd gevraagd –, werd u **opnieuw** aangespoord om stap voor stap te vertellen hoe u uit Angola bent vertrokken, wat u deed en wat er voor u werd gedaan nadat u had beslist om het land te verlaten, maar wederom antwoordde u **geenszins** op de aan u gestelde vraag. U stelde eenvoudigweg dat alles wat er is gebeurd om het paspoort en het visum te regelen door uw oom en die man [de smokkelaar] werd gedaan en dat zij uw reis organiseerden om naar België te komen. **Gezien het danig verbazend is dat u verklaarde dat u uw eigen, geldig paspoort niet zelf heeft aangevraagd, maar dat het voor u werd gedaan op het moment van vertrek – door uw oom en de smokkelaar-, terwijl u eerder had verklaard dat u uw eigen paspoort jaren geleden had aangevraagd, werd u nogmaals gevraagd of het wel degelijk over uw eigen geldig paspoort ging waarmee u naar België kwam, en u antwoordde bevestigend (zie notities CGVS, p.6).** Gezien u verklaarde dat anderen voor u een paspoort hebben aangevraagd, werd u gevraagd wat u zélf diende te doen of te bezorgen om het paspoort te verkrijgen, maar u bleek deze vraag wederom niet te begrijpen. Deze vraag diende dan ook twee maal herhaald, en uiteindelijk herhaalde u uw eerdere, weinig geloofwaardige verklaringen, namelijk dat u het niet was, maar dat uw oom **alles** heeft georganiseerd. Uiteindelijk gevraagd of u dan geen vingerafdrukken of foto diende af te geven, en of u geen documenten diende te tekenen, antwoordde u – plotsklaps – dat u zich herinnert dat u op een ochtend ergens heen moest en ergens uw vinger diende op te leggen. Ze [uw oom en de smokkelaar] hebben **niets** tegen u gezegd en **niets** uitgelegd. Drie dagen later had u uw paspoort. **Het dient opgemerkt dat uw verklaringen omtrent de aanvraag van uw paspoort absoluut bij de haren getrokken zijn. Dat u dergelijk weinig informatie kan verschaffen over het verkrijgen van uw eigen, geldig paspoort – zelfs al zouden uw oom en de smokkelaar u geholpen hebben bij de aanvraag-, is danig weinig geloofwaardig. Bovendien, bleek u uw verklaringen aan te passen naarmate de vragen zich opvolgden en bleken uw verklaringen intern tegenstrijdig.** Zo stelde u eerst dat u reeds zeer lang geleden een paspoort had aangevraagd en dat het paspoort op heden niet meer geldig is (zie notities CGVS, p.4-5), om daarna – plotseling – te stellen dat uw oom en de smokkelaar het paspoort voor u aanvroegen, in het kader van uw **vertrek** uit Angola, in december 2017 (zie notities CGVS, p.6). Echter, uit objectieve informatie dat aan het administratieve dossier werd toegevoegd, namelijk een visumhit op uw naam – en op basis van uw vingerafdrukken - voor een Portugees visum, kan worden afgeleid dat u dit visum aanvroeg met uw eigen, geldig paspoort dat werd afgeleverd op **13 oktober 2016** - een jaar **voordat** u uit Angola vertrok (zie visumhit in administratieve dossier, blauwe map). Uw paspoort was op het moment van het persoonlijk onderhoud, op 17 september 2021, nog geldig, namelijk tot 13 oktober 2021. **Het dient dan ook opgemerkt dat deze vaststellingen de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen en asielrelaas ten stelligste ondermijnen. Uw verklaringen omtrent het aanvragen van uw paspoort zijn absoluut niet uitgebreid, helder of ernstig; en stroken absoluut niet met de objectieve informatie die beschikbaar is in het administratieve dossier.** Dat u later tijdens het persoonlijk onderzoek opeens verklaarde dat u twee paspoorten heeft gehad, en het tweede werd aangevraagd twee à drie jaar nadat het eerste was vervallen (zie notities CGVS, p.9), is absoluut geen verschoning voor deze tegenstrijdigheden.

Wat betreft het **Portugese visum** dat u werd afgegeven op **25 augustus 2017** (zie visumhit in administratieve dossier, blauw map) dient vastgesteld dat u over dit visum opnieuw absoluut **tegenstrijdige verklaringen** heeft afgelegd. Zo werd u tijdens het interview voor de DVZ, op 1 februari 2018, gevraagd of uw paspoort een visum bevatte, en u bleek – in tegenstelling tot wat u op het CGVS beweerde [zie hierboven] - **zeer goed op de hoogte van de inhoud van uw paspoort**, het visum en de geldigheid ervan (zie Verklaring DVZ, punt 28, in administratieve dossier). U stelde op 25 augustus 2017 een Portugees visum te hebben ontvangen, dat u had aangevraagd in de ambassade van Portugal in de Angolese hoofdstad Luanda. U stelde dat het visum dertig dagen geldig was, maar dat u er niet mee gereisd heeft, omdat u een geleend paspoort heeft gebruikt die de smokkelaar, genaamd G., voor u voorzag. **Het dient echter opgemerkt, dat u tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS tot twee maal toe heeft verklaard dat u gereisd heeft met uw eigen, geldig paspoort (zie notities CGVS, p.4 en p.6), maar dat dit paspoort werd geregeld door uw oom en de smokkelaar. Deze verklaringen kunnen dan ook opnieuw tegenstrijdig worden geacht met uw eerdere verklaringen voor de DVZ, namelijk dat u met een geleend paspoort zou hebben gereisd. Deze tegenstrijdige – en overigens weinig geloofwaardige – verklaringen, wijzen enkel op het feit dat u absoluut niet eerlijk bent over hoe u werkelijk naar België bent gekomen, en zodoende ondermijnen zij opnieuw de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw reisweg en vluchtmotieven.** Daarenboven, wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog sterker ondergraven door andere, zeer opvallende, tegenstellingen tussen uw verklaringen voor de DVZ en uw verklaringen voor het CGVS.

Wanneer u voor de DVZ werd bevraagd over uw reisroute, verklaarde u **dat u al eens naar Portugal was gereisd op 9 september 2017** (zie Verklaring DVZ, punt 36) – drie maanden voor uw definitief vertrek uit Angola aan het einde van de maand december van het jaar 2017 (zie Verklaring DVZ, punt 37 en notities CGVS, p.4). U stelde echter dat dit met een vals paspoort gebeurde, en eveneens met behulp van de door u reeds eerder genoemde smokkelaar G.. U kende geen gegevens meer uit het valse paspoort en u stelde dat u het valse paspoort had teruggegeven aan de smokkelaar. Wanneer de medewerker van de DVZ u vroeg om welke redenen u illegaal reisde naar Portugal, terwijl u een legaal visum ter uwer beschikking had, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat ze [de Portugese autoriteiten] u hebben **teruggestuurd** naar Luanda omdat u het land niet binnen mocht. Gevraagd om welke redenen u het land niet binnen mocht, antwoordde u dat ze [de Portugese autoriteiten] zeiden dat u problemen had in uw land [van herkomst] en dat u naar uw land moest terugkeren. U stelde op 11 september 2017 te zijn teruggekeerd. Het is dan ook **danig verbijsterend** dat u **niets van dit alles** vertelde voor het CGVS wanneer uw reisweg opnieuw werd besproken en wanneer u bevraagd werd over uw identiteitsdocumenten en visum (zie notities CGVS, p.4-7). Sterker nog, u zei dat u – voor uw definitieve vertrek uit Angola in december 2017 – Angola **nooit eerder had verlaten** (zie notities CGVS, p.8). Het dient dan ook opgemerkt dat u uw eerdere reis naar Portugal – die u aanhaalde voor de DVZ – voor het CGVS gewoonweg heeft **verzwegen**. Aan het einde van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS, werd u met deze vaststellingen geconfronteerd en zodoende werd gesteld dat u voor de DVZ had verteld reeds in september 2017 naar Portugal te zijn gereisd, maar dat u onmiddellijk terugkeerde naar Angola (zie notities CGVS, p.25), en daarop werd u gevraagd om welke redenen u tijdens het persoonlijk onderhoud opeens verklaarde nooit eerder in Portugal te zijn geweest. U antwoordde echter duidelijk **ontkennend**, u stelde dat het niet kan [dat u dat zei] en u voegde er – danig bij de haren getrokken – aan toe dat u niet weet of u door Portugal ging of niet. **Dit, terwijl uit uw antwoorden voor de DVZ duidelijk kan worden afgeleid dat u op de hoogte was van het Portugese visum en uw reis naar Portugal, hetgeen enkel wijst op het feit dat u bepaalde elementen over uw reisweg voor het CGVS wilde verzwijgen.** Er werd u voor het CGVS uitgelegd dat er een visumhit voor Portugal werd vastgesteld nadat u in België een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend en dat medewerkers van de DVZ u daarmee hebben geconfronteerd (zie notities CGVS, p.25). Eveneens werd u gemeld dat u aan de medewerkers van de DVZ heeft verklaard naar Portugal te zijn gegaan en daarna te zijn teruggekeerd. U antwoordde echter opnieuw – zeer weinig geloofwaardig en tegenstrijdig met uw eerdere antwoorden voor de DVZ – dat dit niet waar is, en dat u niet bent weggegaan vóór december. **Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen kan enkel worden geconcludeerd dat u essentiële informatie omtrent uw reisweg naar België probeert te verzwijgen voor het CGVS. Uw verklaringen voor het CGVS zijn dan ook tegenstrijdig met uw verklaringen voor de DVZ, en bovendien zijn uw verklaringen omtrent de aanvraag van uw paspoort en visum – namelijk dat u dit niet zelf heeft geregeld - danig weinig aannemelijk. Op basis van deze vaststellingen kan enkel worden geconcludeerd dat het niet geloofwaardig kan worden geacht dat u Angola illegaal verliet, gezien uw duidelijke pogingen tot misleiding van de Belgische asielinstanties betreffende uw reisweg. Met andere woorden, op basis van deze vaststellingen en alle gegevens in het administratieve dossier, kan worden aangenomen dat u Angola wel degelijk legaal verliet, met geldig paspoort en visum, en zodoende wijst dit er enkel op dat u geenszins wordt vervolgd door de Angolese autoriteiten.**

Verder, naast het feit dat hierboven reeds werd vastgesteld dat de algehele geloofwaardigheid van uw relaas sterk ondergraven wordt omwille van uw tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen aangaande uw reisweg, kan ook om andere redenen geen geloof worden gehecht aan de door u geopperde vervolgingsfeiten. U stelde immers sinds het jaar 2012 actief te zijn bij de jongerenafdeling van de MPLA, en voor hen stemmen te ronselen voor de verkiezingen (zie notities CGVS, p.15). U heeft dit gedaan tot en met het jaar 2017. U heeft echter **geen enkel document neergelegd** op het CGVS om uw lidmaatschap van de MPLA, of uw participatie in de activiteiten van de MPLA, enigszins te staven (zie notities CGVS, p.17). U stelde een lidkaart te hebben gehad, maar het te hebben verloren door de verwarring en het feit dat u diende te vluchten. U stelde dat het niet gemakkelijk is om uw activiteiten [voor de MPLA] te bewijzen. U stelde eveneens nooit een officiële functie of titel te hebben gehad, maar zeer actief te zijn geweest in campagnes en manifestaties, en verantwoordelijke te zijn [van tafel één] in een stembureau [bij de verkiezingen in augustus 2017]. Echter, wanneer u werd gevraagd om meer te vertellen over de partij waarvan u beweerde lid te zijn sinds 2012, namelijk [de jongerenafdeling van] MPLA, bleek u **geenszins enige kennis te hebben over de oprichting van, of bekende figuren** binnen, deze partij, hetgeen uw beweringen – namelijk dat u sinds het jaar 2012 lid was van deze partij – ten stelligste ondermijnt. Zo werd u gevraagd om te vertellen hoe de partij werd opgericht, maar u diende een antwoord schuldig te blijven (zie notities CGVS, p.18). De aan u gestelde vraag, namelijk hoe en om welke redenen de partij [MPLA] werd opgericht, diende eerst twee maal te worden herhaald, en uiteindelijk stelde u dat de jeugdpartij werd opgericht in het jaar 1962.

Gevraagd om te vertellen wat de wortels zijn van de partij, hoe het is ontstaan en wie de oprichters zijn, kaatste u de vraag eerst terug door te vragen of de aan u gestelde vraag verband houdt met de MPLA of andere partijen, om daarna te verklaren dat u niets kent over de creatie, oprichting en evolutie van de partij. U stelde enkel te weten dat er zes verkiezingspartijen zijn, waarna u ze alle zes opsomde. Gevraagd of u bekende mensen kan opnoemen binnen de MPLA, antwoordde u eerst dat u niemand kent van de andere partijen en dat u enkel João Lourenço kan opnoemen van de MPLA. U voegde er aan toe dat u enkele namen kende van de partij UNITA, maar dat u ze zich niet kan herinneren. U stelde dat João Lourenço de huidige president is van Angola (zie notities CGVS, p.19). Gesteld dat u niet over andere partijen hoeft te vertellen, maar enkel over uw eigen partij, en gevraagd om te vertellen wie – naast de huidige president – de belangrijkste personen zijn binnen de partij MPLA, zoals oprichters of vroegere strijders, antwoordde u dat u denkt dat Domingos C.R. de huidige voorzitter is van de MPLA (zie notities CGVS, p.19). **Na een grondig overzicht van de beschikbare informatie werd deze naam echter nergens teruggevonden als zijnde een lid van de MPLA, laat staan de voorzitter van de partij.** U bleek wel de naam Savimbi te kennen en u wist dat hij lid was van de partij UNITA. U wist eveneens dat hij rond het jaar 1999 à 2000 gestorven was. Wanneer de naam Aghostino Neto u werd aangeboden, kon u enkel vertellen dat hij ooit president was van Angola. **Dat u niets spontaan kan vertellen over de oprichting, de bekende figuren en de ideologie van de regeringspartij MPLA, terwijl u beweerde al sinds het jaar 2012 lid te zijn van hun jeugdafdeling, is dan ook danig weinig aannemelijk.** Volgens uw eigen verklaringen, engageerde u zich immers reeds vijf jaren voor deze partij (zie notities CGVS, p.15). U stelde te hebben deelgenomen in het ronselen van stemmen (zie notities CGVS, p.15), in campagnes en manifestaties (zie notities CGVS, p.17) en in festiviteiten (zie notities CGVS, p.18). Alwaar uw advocaat stelde dat uw motivatie voor uw politiek activisme ook moet worden gezocht in het feit dat u werd **betaald** (zie notities CGVS, p.18), en dat de namen van personen [binnen de partij] om die reden niet zo belangrijk zijn voor u, dient opgemerkt dat deze opmerking geen hout snijdt (zie notities CGVS, p.27). Dat u betaald werd om deel te nemen aan de activiteiten binnen deze jeugdpartij doet geen afbreuk aan het feit dat redelijkerwijs kan worden verwacht dat u wel degelijk meer weet over deze partij MPLA, gezien u er zich al vijf jaar voor engageerde, en voor hen stemmen ronselde, én gezien u uiteindelijk – zo verklaarde u – werd gekozen om de stemming in het jaar 2017 te volgen voor de regeringspartij MPLA (zie notities CGVS, p.21). Zelfs al was u lid van de jeugdpartij van de MPLA en niet van de regeringspartij MPLA zelf - uw advocaat stelde dat hierin een verschil dient te worden gemaakt -, dan nog kan redelijkerwijs worden verwacht u wel degelijk meer weet over de partij MPLA, gezien het feit dat u stemmen ronselde voor de partij (zie notities CGVS, p.15) – hetgeen impliceert dat u wel degelijk weet waar de partij voor staat -, en door hen – volgens uw verklaringen – werd verkozen om de verkiezingen voor de partij waar te nemen.

U stelde dat u door een zekere Francisco A., een jongerenleider van de MPLA, werd gevraagd om verantwoordelijke te zijn van tafel één in het stembureau van de wijk Mabor (zie notities CGVS, p.16 en p.21). Tijdens de stemming diende u de stemmen te tellen en na de telling stelde u vast dat de kandidaat van de partij UNITA de meeste stemmen had aan uw tafel (zie notities CGVS, p.15). U deelde dit resultaat mee aan uw oom die lid was van UNITA en u werd sindsdien door de regeringspartij MPLA – en bijgevolg de Angolese autoriteiten – vervolgd (zie notities CGVS, p.16). Echter, wat betreft uw verklaringen dat u voor de partij MPLA de stemming diende te volgen op 23 augustus 2017 – en de stemmen die dag ook diende te tellen (zie notities CGVS, p.15) aan tafel één van het stembureau in de wijk Mabor -, dient opgemerkt, dat aan deze verklaringen opnieuw **absoluut geen geloof kan worden gehecht. Aangezien uw functie en uw deelname in de organisatie van de Angolese verkiezingen ten stelligste in vraag kunnen worden gesteld, worden eveneens ernstige vraagtekens geplaatst bij de beweerdelijke gevolgen van deze functie en deelname, en zodoende kan geen geloof worden gehecht aan het feit dat u daadwerkelijk werd vervolgd door de Angolese autoriteiten omwille van het doorspelen van verkiezingsresultaten aan een lid van de oppositiepartij UNITA. Het wordt immers niet aannemelijk geacht dat u ooit verantwoordelijke zou zijn geweest in een stembureau in Angola, aangezien u klaarblijkelijk absoluut geen kennis heeft van de organisatie van verkiezingen in Angola.** Zo werd u gevraagd hoe u ertoe kwam om te werken in het stembureau en wie dat organiseerde, en u antwoordde dat ze zien dat u een serieus lid [van de MPLA] bent wanneer u heel betrokken bent, en dat ze u daarom taken geven die belangrijker zijn (zie notities CGVS, p.21). U voegde eraan toe dat er ook training en uitleg werd gegeven over het verloop van de verkiezingen. Gevraagd wie de verkiezingen **organiseert** [in Angola], antwoordde u – danig vaag – dat er mensen zijn [in Angola] waarvan u de naam niet kent, maar die u training geven, alles brengen en tonen hoe het materiaal werkt, zoals de computer, handschoenen, printers; en die u leren hoe u moet omgaan met de stemming. Gesteld dat deze training en selectie gebeurt door een onafhankelijke organisatie in Angola, en gevraagd of u de naam van deze organisatie kent, antwoordde u – verbazend genoeg – ontkennend. U stelde dat u de namen niet kent van deze mensen, maar wel weet dat het uw bazen zijn.

U voegde er – ontzettend vaag - aan toe dat u soms training krijgt in de gemeente en soms ergens anders. Gevraagd wie u uiteindelijk had gevraagd om in het stembureau te zitten, antwoordde u dat het Francisco A. was, een lid van de partij [MPLA]. **Uit deze verklaringen kan enkel worden afgeleid dat u volledig in het ongewisse bent over hoe - en door wie - de verkiezingen in Angola worden georganiseerd.** De verkiezingen in Angola worden immers steeds georganiseerd door het **Comissão Nacional Eleitoral (CNE)**, dat onafhankelijk optreedt, de verkiezingen in goede banen leidt en de kiezers opleidt (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, blauwe map). **U, als beweerdelijke verantwoordelijke voor de MPLA in een stembureau, bleek op geen enkele manier op de hoogte van het bestaan van een dergelijk orgaan, hetgeen ten stelligste afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw relaas.** Overigens, dient opgemerkt, dat het weinig aannemelijk is dat enkel belangrijke en geëngageerde partijleden van de MPLA aan tellingen van de stemmen mogen deelnemen (zie notities CGVS, p.21), gezien dit absoluut geen onafhankelijkheid of neutraliteit impliceert.

Ten slotte, kan ook om andere redenen geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen te hebben deelgenomen in de telling van de stemmen in het stembureau van Mabor, in Luanda, Angola. U baseert uw asielmotieven immers volledig op het feit dat u na deze verkiezingen de werkelijke resultaten van de stemming heeft doorgegeven aan uw oom, die lid was van de oppositiepartij UNITA, en dat u daardoor gezien werd als verrader door de regeringspartij MPLA (zie notities CGVS, p.15-16). U werd daarop zowel gezocht door de politie (zie notities CGVS, p.16), als door de chef van jullie groep binnen de MPLA, genaamd B. (zie notities CGVS, p.24). U verklaarde deze resultaten aan uw oom te hebben doorgegeven omdat u had gemerkt dat de verkiezingskandidaat voor de partij UNITA had gewonnen aan jullie tafel (zie notities CGVS, p.15-16) en omdat er [daarover] veel verwarring heerste (zie notities CGVS, p.23). Uw oom wilde verduidelijking en de realiteit laten zien. Het ging immers om presidentiële verkiezingen (zie notities CGVS, p.22). Echter, wanneer u gevraagd werd wie de presidentskandidaat was voor UNITA – die volgens u de stemming aan uw tafel had gewonnen - bleek u zich deze naam **absoluut niet te herinneren** (zie notities CGVS, p.22). U vroeg eerst of de protection officer in kwestie de naam wilde weten van de presidentskandidaat, en na een bevestigend antwoord van haar kant, stelde u zich de naam van de kandidaat **niet meer te herinneren**. U stelde dan ook dat u **niet kan zeggen wat u niet weet of wat u zich niet meer herinnert**. **Het dient opgemerkt dat deze verklaringen de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag opnieuw volledig onderuit halen. Dat u niet meer zou weten wie de kandidaat was voor de partij UNITA, terwijl dit de absolute kern van uw asielaanvraag raakt – u stelde immer te worden vervolgd omwille van de winst van deze UNITA-kandidaat aan uw stemmingstafel, – snijdt dan ook geen hout en doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.**

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uw hoofd een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de door u neergelegde kopieën van uw **Angolese identiteitskaart** en uw **Angolese verkiezingskaart**, kan enkel worden vastgesteld dat u een Angolees staatsburger bent. Deze informatie werd in bovenstaande vaststellingen dan ook niet in vraag gesteld.

Wat betreft de door u neergelegde geboorteakte van uw zoon Noé, dient opgemerkt dat uit deze akte enkel kan worden afgeleid dat uw zoon geboren is in België. Overigens stelde u dat uw zoon de Belgische nationaliteit heeft (zie notities CGVS, p.12).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekster voert in het verzoekschrift het volgende middel aan:

“Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3,

48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”

Zij ontwikkelt dit middel als volgt:

“• Aangaande de reis van Mevrouw K. naar België

Volgens het CGVS is Mevrouw K. absoluut niet eerlijk over hoe ze werkelijk naar België is gekomen en probeert ze essentiële informatie omtrent haar reisweg naar België te verzwijgen. Nog steeds volgens het CGVS, kan het niet geloofwaardig worden geacht dat ze Angola illegaal verliet en wordt ze dus geenszins vervolgd door de Angolese autoriteiten.

Er moet echter rekening mee worden gehouden dat Mevrouw K. haar verzoek om internationale bescherming op 10 januari 2018 in België heeft ingediend, dat wil zeggen bijna vier jaar geleden. Van haar kan niet worden verwacht dat zij volledig gedetailleerde informatie verstrekt over haar reis, die eind december 2017 plaatsvond.

De informatie die verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud heeft verstrekt, volstaat om te begrijpen hoe zij uiteindelijk in België is aangekomen:

- Mevrouw K. heeft Angola eind december 2017 verlaten met gebruikmaking van haar eigen paspoort. Ze had haar paspoort jaren geleden aangevraagd, lang voordat ze het besluit nam Angola te verlaten (CGVS, p. 5). Aangezien ze vier jaar geleden om internationale bescherming heeft verzocht, is het niet abnormaal dat ze zich niet de precieze datum herinnert waarop zij het betrokken paspoort heeft aangevraagd. Mevrouw K. veronderstelde dat het paspoort op het ogenblik van haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS niet meer geldig was omdat ze het jaren geleden had aangevraagd.
- Mevrouw K. heeft niets gedaan voor de visumaanvraag. Haar oom en de smokkelaar zorgden voor alles met betrekking tot het visum. Het enige wat Mevrouw K. moest doen was haar vingerafdrukken geven en een nieuwe foto van zichzelf nemen (CGVS, pp. 6-7).
- Tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS, heeft Mevrouw K. spontaan verklaard dat haar bij de DVZ was meegedeeld dat ze beschikte over een visum door de Portugese autoriteiten afgegeven. Ze heeft dit niet ontkend. Ze zei eenvoudigweg dat ze Europa en de landen die deel uitmaken van Europa niet kende. Met andere woorden, ze zou niet hebben geweten of ze zich op Portugees grondgebied dan wel in een ander Europees land bevond (CGVS, p. 25). Toen Mevrouw K. op Belgisch grondgebied aankwam, wist ze bovendien niet dat zij zich in België bevond (CGVS, p. 8). Verzoekster bevestigt dat ze Angola pas eind december 2017 heeft verlaten, en niet eerder. Het CGVS levert geen bewijs dat verzoeksters vingerafdrukken in Portugal werden genomen voordat ze Angola eind december 2017 verliet. In de Eurodacgegevensbank wordt geen melding gemaakt van vingerafdrukken in Portugal. Daarom moet Mevrouw K. het voordeel van de twijfel krijgen.

• Aangaande de politieke activiteiten van Mevrouw K. in Angola

Ten eerste bekritiseert het CGVS het gebrek aan kennis van Mevrouw K. met name over de oprichting van de MPLA en over de bekende figuren binnen de MPLA. Volgens het CGVS, dat ze niets spontaan kan vertellen over de oprichting, de bekende figuren en de ideologie van de regeringspartij MPLA, terwijl ze beweerde al sinds het jaar 2012 lid te zijn van hun jeugdafdeling, is weinig aannemelijk.

De interpretatie van het CGVS is zeer strikt, aangezien Mevrouw K. slechts lid van de jeugd van de partij was, en niet van de partij zelf. Temeer daar verzoekster sinds 2017 geen deel meer uitmaakt van de jeugdafdeling en de bestreden beslissing eind 2021 wordt genomen.

In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, heeft Mevrouw K. voldoende informatie verstrekt over haar activiteiten bij de jeugdafdeling en over de MPLA - gezien haar politieke profiel en haar beperkte activiteiten bij de jeugdafdeling: [...]

De vragen van het CGVS hadden zich meer moeten richten op de jeugdafdeling van de MPLA dan op de partij zelf.

Ten tweede betwijfelt het CGVS of verzoekster de verantwoordelijkheid had over een tafel in een stembureau. Het CGVS heeft verzoekster bekritiseerd wegens haar gebrekkige kennis van de organisatie van verkiezingen in Angola. Het CGVS heeft verzoekster ook verweten dat ze niet wist wie de kandidaten voor de presidentsverkiezingen waren.

Hoewel verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud geen melding heeft gemaakt van het bestaan van de CNE, moet worden vastgesteld dat ze voldoende informatie heeft kunnen verstrekken over de verkiezingen in Angola en over de telling van de stemmen: [...]

Ten slotte beweert het CGVS dat het niet geloofwaardig is dat een jongerenleider van de MPLA verzoekster heeft gerekruteerd om aan het hoofd van een stemtafel te staan. Volgens het CGVS is het ook niet normaal dat verzoekster in een dergelijke functie is aangesteld indien ze politiek actief was.

Uit de beschikbare documentatie blijkt dat de regering altijd invloed op de benoeming van de leden van the CNE heeft gehad: [...]

Het verkiezingssysteem in Angola is gebrekkig. De verkiezingen in Angola worden niet op dezelfde manier georganiseerd als in België, met dezelfde garanties voor onafhankelijkheid en onpartijdigheid. Het is dus zeer wel mogelijk dat verzoekster, ondanks haar politieke activiteiten, werd door Francisco A. aangesteld om de leiding te hebben over een stembureau. Temeer daar het politieke activisme van verzoekster moet worden gerelativeerd: [...]"

2.2. Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster de volgende stukken:

"3. European Union Election Observation Mission - Angola Final Report Parliamentary Elections 5 september 2008, p. 11, 21 september 2008, beschikbaar op: [url]

4. CMI, Institutions of checks and balances - the Election Commission of Angola, 2013, beschikbaar op: [url]"

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat de verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar Angola uit vrees voor de Angolese autoriteiten omdat zij ervan verdacht zou worden de regeringspartij verraden te hebben.

Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoeksters asielrelaas, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoekster brengt geen enkel document bij dat haar voorgehouden vijf jaar durend lidmaatschap en engagement bij de (jeugdafdeling van de) partij MPLA kan staven (notities van het persoonlijk

onderhoud (hierna: notities), p. 17), wat nochtans redelijkerwijze verwacht kan worden aangezien verzoekster beweerde dat zij zeer actief was bij campagnes en manifestaties én dat zij in 2017 verantwoordelijk was voor een tafel in een stembureau.

- Verzoeksters verklaringen over de oprichting van en de bekende figuren binnen de partij MPLA zijn geheel ontoereikend. Verzoekster gaf toe dat zij niets kent over de creatie, oprichting en evolutie van de partij (notities, p. 18) en zij bleek na doorvragen enkel de president van Angola en een niet door verweerder teruggevonden naam te kunnen noemen als leden van de MPLA (notities, p. 19). In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoekster slechts lid was van de jeugd van de partij en dat haar betrokkenheid bij de partij intussen van 2017 dateert. Deze stellingen kunnen verzoeksters algehele onwetendheid echter geenszins verschonen. Verzoekster kan met haar gebrekkige kennis bezwaarlijk volhouden dat zij vijf jaar lang lid was van de (jeugdafdeling van de) partij MPLA en betrokken was bij het ronselen van stemmen (notities, p. 15), in campagnes en manifestaties (notities, p. 17) en in festiviteiten (notities, p. 18), gezien hiervoor kennis van (minstens enkele) namen van partijfiguren (waarvoor ze stemmen ronselde) logischerwijze noodzakelijk is.
- Verzoekster kan haar betrokkenheid als verantwoordelijke voor een tafel in een stembureau bij de verkiezingen van 2017 niet hard maken. Zo bleek zij geheel onwetend over hoe en door wie de verkiezingen in Angola worden georganiseerd, met name door het Comissão Nacional Eleitoral (CNE). Verzoeksters verklaringen over de gang van zaken, waarbij zij door de jongerenleider van de MPLA werd gevraagd om een tafelverantwoordelijke te zijn op het stembureau omdat zij een serieus en geëngageerd partijlid was (notities, p. 21), strookt overigens niet met de informatie in het administratief dossier, waaruit blijkt dat het CNE bij het organiseren van de verkiezingen onafhankelijk optreedt. De citaten uit de artikelen van 2008 en 2013 (stukken 3 en 4 bij het verzoekschrift) waarin wordt gesteld dat de regering invloed heeft op de benoeming van de leden van de CNE en dat de onafhankelijkheid van de organisatie op dat vlak discutabel is, zeggen niets over het aanduiden van de tafelverantwoordelijken op stembureaus tijdens de verkiezingen. Zelfs indien de verkiezingen in Angola niet dezelfde garanties van onafhankelijkheid en onpartijdigheid hebben als in België, zoals in het verzoekschrift wordt beweerd, dan nog blijkt uit de informatie van verweerder en van verzoeker dat de CNE instaat voor het organiseren van de verkiezingen waaronder de werking van kiesbureaus, zodat niet kan worden ingezien waarom een jongerenleider van een partij verzoekster zou hebben kunnen aanduiden als verantwoordelijke voor een tafel in een stembureau.
- Verzoekster kon zich de naam van de kandidaat van de partij UNITA niet meer herinneren (notities, p. 22). Gezien het doorgeven van deze naam aan haar oom dé rechtstreekse aanleiding was van haar problemen en vlucht, ondermijnt deze onwetendheid haar geloofwaardigheid verder.

5. Verzoekster legt doorheen haar asielprocedure tegenstrijdige verklaringen af omtrent de identiteits- en reisdocumenten waarmee zij naar Europa kwam. Zo wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

“Vooreerst, bleek u niet in staat op een duidelijke, ernstige of overtuigende wijze uiteen te zetten hoe u voorbereidingen trof voor het vertrek uit uw land van herkomst, namelijk Angola, hoe uw identiteitsdocumenten werden aangevraagd en hoe uw daadwerkelijk vertrek verliep. Bovendien, bleken uw verklaringen op de zetel van het CGVS zowel intern tegenstrijdig, als tegenstrijdig met uw verklaringen voor de DVZ; én met objectieve informatie waarover het CGVS beschikt. Zo stelde u dat u met uw **eigen, geldig paspoort** uit Angola vertrok, en dit aan het einde van de maand december van het jaar 2017 (zie notities CGVS, p.4). Gevraagd wanneer u dit paspoort heeft aangevraagd, zei u eerst de vraag niet te begrijpen, om daarna – verwonderend - te stellen dat u niet weet wie het [paspoort] [voor u] heeft aangevraagd (zie notities CGVS, p.5). Nogmaals gevraagd wanneer u uw paspoort heeft aangevraagd, zei u – ontzettend vaag – dat het zeer lang geleden is, en dat u het zich niet kan herinneren. Tenslotte stelde u eveneens dat uw paspoort op heden niet meer geldig is. **Het dient opgemerkt dat u reeds aan het begin van het persoonlijk onderhoud danig vage en weinig geloofwaardige antwoorden verschaft op de aan u gestelde vragen in verband met uw identiteitsdocumenten. Dat u niet weet wie uw eigen paspoort voor u heeft aangevraagd, en dat u dit als volwassen persoon niet eens zelf zou hebben gedaan, is danig weinig aannemelijk. Wanneer u werd gevraagd of er een visum in het paspoort aanwezig was, bleken uw antwoorden opnieuw danig weinig ernstig. U stelde immers dat u geen idee heeft wat een visum is (zie notities CGVS, p.5). U zei dat u enkel weet dat er een paspoort werd aangevraagd.**

U stelde **nooit** geweten te hebben wat een visum betekent en dat u het nooit zag. Gezien uw weinig informatieve antwoorden, werd u gevraagd om stap voor stap uit te leggen hoe u Angola heeft verlaten, hoe u bent gereisd, wie u hielp en wat u deed - en er werd daarbij vermeld dat u details dient te geven. U antwoordde echter opnieuw uiterst kort en danig **weinig serieus**. Zo zei u dat u voorheen nog nooit in Europa was geweest en dat u **niet wist wat Europa was**. U ontmoette deze man [de smokkelaar], u ging met hem op het vliegtuig en u kwam naar een nieuwe plaats, namelijk Europa. Gezien u absoluut weinig details gaf – in tegenstelling tot wat u uitdrukkelijk werd gevraagd -, werd u **opnieuw** aangespoord om stap voor stap te vertellen hoe u uit Angola bent vertrokken, wat u deed en wat er voor u werd gedaan nadat u had beslist om het land te verlaten, maar wederom antwoordde u **geenszins** op de aan u gestelde vraag. U stelde eenvoudigweg dat alles wat er is gebeurd om het paspoort en het visum te regelen door uw oom en die man [de smokkelaar] werd gedaan en dat zij uw reis organiseerden om naar België te komen. **Gezien het danig verbazend is dat u verklaarde dat u uw eigen, geldig paspoort niet zelf heeft aangevraagd, maar dat het voor u werd gedaan op het moment van vertrek – door uw oom en de smokkelaar-, terwijl u eerder had verklaard dat u uw eigen paspoort jaren geleden had aangevraagd, werd u nogmaals gevraagd of het wel degelijk over uw eigen geldig paspoort ging waarmee u naar België kwam, en u antwoordde bevestigend (zie notities CGVS, p.6).** Gezien u verklaarde dat anderen voor u een paspoort hebben aangevraagd, werd u gevraagd wat u zélf diende te doen of te bezorgen om het paspoort te verkrijgen, maar u bleek deze vraag wederom niet te begrijpen. Deze vraag diende dan ook twee maal herhaald, en uiteindelijk herhaalde u uw eerdere, weinig geloofwaardige verklaringen, namelijk dat u het niet was, maar dat uw oom **alles** heeft georganiseerd. Uiteindelijk gevraagd of u dan geen vingerafdrukken of foto diende af te geven, en of u geen documenten diende te tekenen, antwoordde u – plotsklaps – dat u zich herinnert dat u op een ochtend ergens heen moest en ergens uw vinger diende op te leggen. Ze [uw oom en de smokkelaar] hebben **niets** tegen u gezegd en **niets** uitgelegd. Drie dagen later had u uw paspoort. **Het dient opgemerkt dat uw verklaringen omtrent de aanvraag van uw paspoort absoluut bij de haren getrokken zijn. Dat u dergelijk weinig informatie kan verschaffen over het verkrijgen van uw eigen, geldig paspoort – zelfs al zouden uw oom en de smokkelaar u geholpen hebben bij de aanvraag-, is danig weinig geloofwaardig. Bovendien, bleek u uw verklaringen aan te passen naarmate de vragen zich opvolgden en bleken uw verklaringen intern tegenstrijdig.** Zo stelde u eerst dat u reeds zeer lang geleden een paspoort had aangevraagd en dat het paspoort op heden niet meer geldig is (zie notities CGVS, p.4-5), om daarna – plotseling – te stellen dat uw oom en de smokkelaar het paspoort voor u aanvroegen, in het kader van uw **vertrek** uit Angola, in december 2017 (zie notities CGVS, p.6). Echter, uit objectieve informatie dat aan het administratieve dossier werd toegevoegd, namelijk een visumhit op uw naam – en op basis van uw vingerafdrukken - voor een Portugees visum, kan worden afgeleid dat u dit visum aanvroeg met uw eigen, geldig paspoort dat werd afgeleverd op **13 oktober 2016** - een jaar **voordat** u uit Angola vertrok (zie visumhit in administratieve dossier, blauwe map). Uw paspoort was op het moment van het persoonlijk onderhoud, op 17 september 2021, nog geldig, namelijk tot 13 oktober 2021. **Het dient dan ook opgemerkt dat deze vaststellingen de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen en asielrelaas ten stelligste ondermijnen. Uw verklaringen omtrent het aanvragen van uw paspoort zijn absoluut niet uitgebreid, helder of ernstig; en stroken absoluut niet met de objectieve informatie die beschikbaar is in het administratieve dossier.** Dat u later tijdens het persoonlijk onderzoek opeens verklaarde dat u twee paspoorten heeft gehad, en het tweede werd aangevraagd twee à drie jaar nadat het eerste was vervallen (zie notities CGVS, p.9), is absoluut geen verschoning voor deze tegenstrijdigheden.

Wat betreft het **Portugese visum** dat u werd afgegeven op **25 augustus 2017** (zie visumhit in administratieve dossier, blauw map) dient vastgesteld dat u over dit visum opnieuw absoluut **tegenstrijdige verklaringen** heeft afgelegd. Zo werd u tijdens het interview voor de DVZ, op 1 februari 2018, gevraagd of uw paspoort een visum bevatte, en u bleek – in tegenstelling tot wat u op het CGVS beweerde [zie hierboven] - **zeer goed op de hoogte van de inhoud van uw paspoort**, het visum en de geldigheid ervan (zie Verklaring DVZ, punt 28, in administratieve dossier). U stelde op 25 augustus 2017 een Portugees visum te hebben ontvangen, dat u had aangevraagd in de ambassade van Portugal in de Angolese hoofdstad Luanda. U stelde dat het visum dertig dagen geldig was, maar dat u er niet mee gereisd heeft, omdat u een geleend paspoort heeft gebruikt die de smokkelaar, genaamd G., voor u voorzag. **Het dient echter opgemerkt, dat u tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS tot twee maal toe heeft verklaard dat u gereisd heeft met uw eigen, geldig paspoort (zie notities CGVS, p.4 en p.6), maar dat dit paspoort werd geregeld door uw oom en de smokkelaar. Deze verklaringen kunnen dan ook opnieuw tegenstrijdig worden geacht met uw eerdere verklaringen voor de DVZ, namelijk dat u met een geleend paspoort zou hebben gereisd. Deze tegenstrijdige – en overigens weinig geloofwaardige – verklaringen, wijzen enkel op het feit dat u absoluut niet eerlijk bent over hoe u werkelijk naar België bent gekomen, en zodoende ondermijnen zij opnieuw de algehele**

geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw reisweg en vluchtmotieven. Daarenboven, wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog sterker ondergraven door andere, zeer opvallende, tegenstellingen tussen uw verklaringen voor de DVZ en uw verklaringen voor het CGVS. Wanneer u voor de DVZ werd bevraagd over uw reisroute, verklaarde u **dat u al eens naar Portugal was gereisd op 9 september 2017** (zie Verklaring DVZ, punt 36) – drie maanden voor uw definitief vertrek uit Angola aan het einde van de maand december van het jaar 2017 (zie Verklaring DVZ, punt 37 en notities CGVS, p.4). U stelde echter dat dit met een vals paspoort gebeurde, en eveneens met behulp van de door u reeds eerder genoemde smokkelaar G.. U kende geen gegevens meer uit het valse paspoort en u stelde dat u het valse paspoort had teruggegeven aan de smokkelaar. Wanneer de medewerker van de DVZ u vroeg om welke redenen u illegaal reisde naar Portugal, terwijl u een legaal visum ter uwer beschikking had, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat ze [de Portugese autoriteiten] u hebben **teruggestuurd** naar Luanda omdat u het land niet binnen mocht. Gevraagd om welke redenen u het land niet binnen mocht, antwoordde u dat ze [de Portugese autoriteiten] zeiden dat u problemen had in uw land [van herkomst] en dat u naar uw land moest terugkeren. U stelde op 11 september 2017 te zijn teruggekeerd. Het is dan ook **danig verbijsterend** dat u **niets van dit alles** vertelde voor het CGVS wanneer uw reisweg opnieuw werd besproken en wanneer u bevraagd werd over uw identiteitsdocumenten en visum (zie notities CGVS, p.4-7). Sterker nog, u zei dat u – voor uw definitieve vertrek uit Angola in december 2017 – Angola **nooit eerder had verlaten** (zie notities CGVS, p.8). Het dient dan ook opgemerkt dat u uw eerdere reis naar Portugal – die u aanhaalde voor de DVZ – voor het CGVS gewoonweg heeft **verzwegen**. Aan het einde van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS, werd u met deze vaststellingen geconfronteerd en zodoende werd gesteld dat u voor de DVZ had verteld reeds in september 2017 naar Portugal te zijn gereisd, maar dat u onmiddellijk terugkeerde naar Angola (zie notities CGVS, p.25), en daarop werd u gevraagd om welke redenen u tijdens het persoonlijk onderhoud opeens verklaarde nooit eerder in Portugal te zijn geweest. U antwoordde echter duidelijk **ontkennend**, u stelde dat het niet kan [dat u dat zei] en u voegde er – danig bij de haren getrokken – aan toe dat u niet weet of u door Portugal ging of niet. **Dit, terwijl uit uw antwoorden voor de DVZ duidelijk kan worden afgeleid dat u op de hoogte was van het Portugese visum en uw reis naar Portugal, hetgeen enkel wijst op het feit dat u bepaalde elementen over uw reisweg voor het CGVS wilde verzwijgen.** Er werd u voor het CGVS uitgelegd dat er een visumhit voor Portugal werd vastgesteld nadat u in België een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend en dat medewerkers van de DVZ u daarmee hebben geconfronteerd (zie notities CGVS, p.25). Eveneens werd u gemeld dat u aan de medewerkers van de DVZ heeft verklaard naar Portugal te zijn gegaan en daarna te zijn teruggekeerd. U antwoordde echter opnieuw – zeer weinig geloofwaardig en tegenstrijdig met uw eerdere antwoorden voor de DVZ – dat dit niet waar is, en dat u niet bent weggegaan vóór december. **Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen kan enkel worden geconcludeerd dat u essentiële informatie omtrent uw reisweg naar België probeert te verzwijgen voor het CGVS. Uw verklaringen voor het CGVS zijn dan ook tegenstrijdig met uw verklaringen voor de DVZ, en bovendien zijn uw verklaringen omtrent de aanvraag van uw paspoort en visum – namelijk dat u dit niet zelf heeft geregeld - danig weinig aannemelijk. Op basis van deze vaststellingen kan enkel worden geconcludeerd dat het niet geloofwaardig kan worden geacht dat u Angola illegaal verliet, gezien uw duidelijke pogingen tot misleiding van de Belgische asielinstanties betreffende uw reisweg. Met andere woorden, op basis van deze vaststellingen en alle gegevens in het administratieve dossier, kan worden aangenomen dat u Angola wel degelijk legaal verliet, met geldig paspoort en visum, en zodoende wijst dit er enkel op dat u geenszins wordt vervolgd door de Angolese autoriteiten.”**

In het verzoekschrift wordt beweerd dat van verzoekster niet kan worden verwacht dat zij volledig gedetailleerde informatie kan verstrekken over haar reis, die eind 2017 plaatsvond, terwijl zij haar verzoek om internationale bescherming op 10 januari 2018 in België heeft ingediend en het persoonlijk onderhoud plaatshad op 12 april 2021. Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat van verzoekster wel degelijk verwacht worden dat zij haar ongewone en bijzondere reis uitvoerig kan toelichten en minstens weet moet hebben van de gebruikte reisdocumenten. Een dergelijke reis met smokkelaar is immers een preciaire onderneming en het is dan ook niet aannemelijk dat verzoekster hierover zo onwetend is en/of dat zij niet beter voorbereid werd door haar smokkelaar, gelet op de risico's op ernstige sancties die een smokkelaar riskeert. Het tijdsverloop kan geenszins verklaren waarom verzoekster dermate afwijkende versies van de feiten opgeeft, noch waarom zij zelfs binnen eenzelfde persoonlijk onderhoud wisselende en incoherente verklaringen aflegt. Hoe dan ook, indien verzoekster bepaalde elementen aangaande haar reis(documenten) niet (meer) wist omwille van de verstreken tijd, wordt verwacht dat zij dit tijdens het interview of het persoonlijk onderhoud aangeeft, wat zij echter heeft nagelaten door in plaats daarvan foutieve en steeds wisselende informatie over haar identiteitsdocumenten te debiteren.

De zoveelste, andersluidende, versie van de feiten, zoals gegeven in het verzoekschrift, is een loutere *post factum* poging om de eerdere tegenstrijdige verklaringen met elkaar te verzoenen, maar doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen.

Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoekster Angola pas eind december 2017 heeft verlaten en wordt aangeklaagd dat verweerder geen bewijs levert dat haar vingerafdrukken in Portugal werden genomen voordat ze Angola eind december 2017 verliet, dient te worden opgemerkt dat verweerder in de bestreden beslissing terecht vaststelt dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken zelf verklaarde dat zij al eens naar Portugal was gereisd op 9 september 2017 (zie verklaring DVZ, punt 36) en dat de Portugese autoriteiten haar hebben teruggestuurd naar Luanda omdat zij het land niet binnen mocht, om dit dan vervolgens bij het persoonlijk onderhoud te ontkennen.

6. De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft. Zij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas en het verwijzen naar de informatie die zij wél gaf over haar activiteiten bij de jeugdafdeling, de MPLA, de verkiezingen in Angola en de telling van de stemmen, zonder hiermee afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen omtrent haar gebrekkige kennis. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

9. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS